

Bu Dünya'da Senden Daha Cömertler Var

Ma'an b. Zeyd şöyle der: Halife el-Mansûr beni ciddi bir şekilde çağırttı ve beni ona götürene para vereceğini söyledi. Aşırı talebinden dolayı, güneşte çok kalarak yüzümü esmerleştirdim. Yanaklarımı içine çektim ve yünden bir cübbe giydim. Çölde ikamet etmek için, oraya gitmek üzere deveye bindim. Harp kapısından çıktığımda -ki bu kapı Bağdat'ın kapılarından birisidir-, beni kılıç kuşanmış bir zenci takip etti. Askerlerden tam kaçmışım ki, devenin yularından tuttu, onu oturttu ve elimi tuttu.

Ona, ne olduğunu sordum.

"Sen, Müminlerin Emîrinin istediğisin" dedi. Ben de: "Ben kimim ki beni istesin" dedim. Bana, "Sen Ma'an b. Zâide'sin" dedi. Ben de ona: "Bırak bunu, Yüce olan Allah'tan kork, ben kim Ma'an kim!" dedim. Bana: "Sen boşver onu, Allah'a yemin olsun ki ben, seni senden daha iyi tanıyorum" dedi.

Ciddi olduğunu görünce "Bu mücevher, beni el-Mansur'a götüreceksin elde edeceği paranın birkaç katıdır. Al bunu, kanımın dökülmesine sebep olma!" dedim.

Bana "ver" dedi. Verdim ve biraz baktıktan sonra, "kıymeti konusunda doğru söyledin, fakat bunu kabul etmeden önce sana bir şey soracağım, doğru söylersen seni bırakacağım" dedi. Ben de "sor!" dedim.

Bana, "İnsanlar seni cömertliğinde övüyorlar, söyle bana hiç malının tümünü bağışladın mı?" diye sordu. Ben: "Hayır" dedim. "Peki yarısını" diye sordu. Ben, "Hayır" dedim, "Üçte birini" diye sordu. Ben: "hayır dedim". Sonunda onda birine ulaştı ve utancımından dolayı, "evet, bunu yaptım" dedim.

"Bu çok bir şey değil" dedi ve ekledi "Allah'a yemin olsun ki ben, bir şeyi olmayan, Ebû Cafer el-Mansûr'dan aylık yirmi dirhemle geçinen biriyim. Bu mücevherin ederi binlerce dinar. İnsanlar arasında adı geçen cömertliğinden dolayı onu sana bağışladım, seni de sana. İyi bil! Bu Dünya'da senden daha cömertler de var. Kendini beğenme! Yaptığın bütün cömertlikleri bayağı bil! İyilik yapmaktan geri durma!". Sonra kolyeyi kucağıma attı, devenin yularını bıraktı ve gitmeye hazırlandı.

Ben de dedim ki: "Ne yaptın? Allah'a yemin olsun ki beni yerin dibine geçirdi, bu yaptığının yanında kanımın dökülmesi daha hoştur, sana verdiğimi al, buna ihtiyacım yok benim" dedim. Güldü ve "Beni, söylediğim konusunda yalancı mı çıkarmaya çalışıyorsun, Allah'a yemin olsun ki, ne bunu alırım, ne de yaptığım hiç bir iyiliğin karşılığını" dedi. Yoluna koyuldu. Allah'a yemin olsun ki emin bir yere geçince onu aradım ve ondan haber getirene çok mal vereceğimi söyledim. Fakat ondan bir haber alamadım. Sanki yer yarılmıştı da içine girmişti...